

Ukkelse baardkriel

‘ unieke kriel met baard en bevederde poten ‘

Geschiedenis

Aan het einde van de 19de eeuw kwamen in een aantal West-Europese landen vedervoetige krielen voor die sterk op elkaar leken. Ons land kende de Sabelpoot, Duitsland het Federfüßiges Zwerghuhn en Engeland de Booted Bantams. In het begin van de 20ste eeuw startte de in Brussel wonende Michel van Gelder zijn bijdrage aan deze collectie vedervoetige krielen.

Hij wilde een vedervoetige kriel fokken die lager gesteld en meer gedrongen van bouw was dan de bestaande types. Bovendien moest het nieuwe ras een volle baard hebben. De meeste auteurs gaan er vanuit dat Van Gelder gestart is met Sabelpoot krielen en Antwerpse baardkrielen. Zeker weten doen we dit niet.

Van Gelder had naast zijn grote fokkerij, waarschijnlijk gelegen in de ten zuidoosten van Brussel gelegen deelgemeente Ukkel ook nog tijd genoeg om vele grote Engelse en Duitse tentoonstellingen te bezoeken. De kans is groot dat hij daar ook een deel van zijn uitgangsmateriaal heeft gekocht. Hij is er wel in geslaagd de Ukkelse Baardkriel te fokken.

Ukkelse baardkriel hen porselein

Vanaf 1905 zijn er exemplaren van dit ras op de tentoonstellingen ingezonden. In België heeft het ras ooit een redelijke populariteit gekend. In het buitenland zijn ze door de concurrentie met de vergelijkbare nationale rassen altijd grote zeldzaamheden gebleven. Momenteel behoort het ras echter ook in het moederland helaas tot de bedreigde rassen.

Uiterlijk (type, kleur en tekening)

Als we kritisch naar een ideale afbeelding van de Ukkelse baardkriel kijken, dan zien we dat het ras niet veel verschilt van het type van de Antwerpse baardkriel. Het verschil is de volle voetbevedering en een enkele kam bij de Ukkelse baardkriel.

Ukkelse baardkriel haan zwart

Een goede Ukkelse baardkriel moet dus laag gesteld, een korte en volle halspartij en een halfopen staartpartij hebben.

De staart mag niet te breed aangezet zijn en moet bij zowel bij de haan als de hen een stompe driehoek vormen.

De hoofdsikkels van de haan moeten evenals die van de Antwerpse baardkriel niet te lang zijn, mogen niet doorbuigen en moeten een beetje puntig uitlopen.

Deze eigenschappen zijn vooral bij een jonge haan moeilijk te bereiken. Vaak is bij deze dieren de sikkelontwikkeling aan de rijke kant.

Overjarige hanen tonen vaak een veel betere staart en deze dieren zijn in zijn geheel dan ook wat voller van bouw. Hiermee moet bij de beoordeling van jongen dieren rekening worden gehouden.

Het gewicht van een haan is 700 - 800 gram. Een hen van dit ras weegt ongeveer 550 gram. Daarbij moet de Ukkelse baardkriel in het bezit zijn van een kleine enkele kam die regelmatig getand is met niet te smalle tanden. Ook een volle driedelige baard behoort tot de standaarduitrusting. Omwille van vitaliteit en/of gebrek aan fokmateriaal in specifieke kleuren is er helaas in de laatste 20 jaar nogal eens gekruist met de Nederlandse Sabelpootkriel.

De typische kleurslagen bij de Ukkelse baardkriel zijn:

- porselein-varianten
- zwart
- wit
- koekoek

Ook de kwartel-varianten ontbreken op papier niet.

Helaas komen we juist deze kleurgroep vrijwel nooit meer tegen. Deze kleurgroep is ook alleen in België erkend.

Op onze tentoonstellingen zien we de laatste jaren vooral de kleurslagen zwart, porselein en isabelporselein.

Eigenschappen en huisvesting

Ukkelse baardkrielen zijn rustig en betrouwbaar van karakter. Sommige haantjes kunnen vooral in het fokseizoen zich wat duidelijker kenbaar maken. Vaak zijn dit de mooiste dieren die het parmantige en uitdagende karakter van het ras goed demonstreren. Onderling zijn ze bijzonder verdraagzaam. Het is

dan ook mogelijk na het fokseizoen in een ruim hok meerdere oude hennen en hanen bij elkaar te houden. Veel verder dan wat schermutselingen tussen de hanen komt het meestal niet. Een nadeel van het ras is dat de tentoonstellingsdieren een speciale aandacht vragen. Het meest kwetsbare onderdeel is de volle voetbevedering. Vooral bij de porselein-varianten is deze vrij hard van structuur en breekt daardoor gemakkelijk af. Hiermee wordt bij het beoordelen op tentoonstellingen wel rekening gehouden. Zeker aan het begin van het tentoonstellingsseizoen wordt echter wel een gave voetbevedering geëist. Om dit voor elkaar te krijgen moet voorkomen worden dat de voetveren langs het gaas schuren en niet teveel slijten door de bodembedekking. Houtmot of gehakseld stro is daarom het beste bodemstrooisel. De Ukkelse baardkriel is geen grote legger van eieren. In het voorjaar en de eerste zomermaanden zijn vier tot vijf eieren per week van een hen echter geen uitzondering. Ook broedsheid is nog in het ras aanwezig. De meeste hennen broeden een legsel met ongeveer negen eieren uitstekend uit en brengen hun kuikens vlot groot.

Voor de liefhebber

Voor een echt bijzondere krielkip in uw tuin is de Ukkelse baardkriel één van de kandidaten.

